

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Covalenco Elena, Nicolaev Ghenadie și Gordilă Nicolae,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavrilă împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Grosu Eduard Mihail, născut la 20 august 1978, originar din s. Bahmut, r-nul Călărași, domiciliat în or. Călărași, str. Bojole 49, ap. 12;
termenul de examinare a cauzei fiind:

- în prima instanță din 02.12.2011 până la 23.07.2012;
- în instanța de apel din 17.09.2012 până la 16.01.2013;
- în instanța de recurs din 16.04.2013 până la 17.09. 2013.

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Crijanovschi Sergiu, care a solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Avocatul Negru Cristina și inculpatul Grosu Eduard, care s-au pronunțat pentru respingerea recursului declarat de către procuror.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 23 iulie 2012, Grosu Eduard a fost condamnat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedespei numite i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

S-a dispus încasarea de la Grosu Eduard în beneficiul lui Railean Mihail prejudiciul moral în sumă de 40000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Railean Mihail privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. În fapt, s-a constatat, că Grosu Eduard la 11 noiembrie 2010, în jurul orei 05⁵⁵, conducînd automobilul de model „Mercedes E 200”, cu n/î C KS 721, pe traseul Sculeni-Ungheni-Chișinău, din direcția or. Chișinău spre or. Călărași, la intrarea în or. Călărași,

km 43, manifestînd imprudență infracțională exprimată prin încrederea exagerată în sine, conștientizînd faptul că acțiunile sale ar putea provoca consecințe social periculoase, dar fiind predominant de ideea nechibzuită că ele vor putea fi evitate, contrar prevederilor capitolului I, pct. 3 din Regulamentul Circulației Rutiere, prin care participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic și să nu-i expună pericolului, totodată, încălcînd cerințele pct. 42 subpct. 2) și 3) din același Regulament în care se stipulează, că în afara localităților conducătorii trebuie să conducă vehiculele cît mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului, iar pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, de asemenea, încălcînd punctul 45, subpct. 1) lit. a), b), c), d) și subpct. 2) al Regulamentului Circulației Rutiere care-l obligă pe conducătorul de vehicul să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori - starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului, particularitățile încărcăturii și situația rutieră, iar în cazul care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, astfel el n-a adaptat viteza automobilului la starea și condițiile rutiere, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și în urma ieșirii cu partea stîngă a automobilului pe contrasens, a tamponat automobilul de model „Opel-Vectra”, cu număr de înmatriculare UN AP 047 care se deplasa regulamentar și era condus de către Railean Mitrofan Mihail și avea ca pasager pe soția s-a, Railean Vera Grigore.

În rezultatul acestui accident, lui Railean Mitrofan Mihail i-au fost cauzate leziuni multiple în cadrul traumei contuze asociate a corpului, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 189 din 24 noiembrie 2010 se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora acesta a decedat la locul accidentului rutier, iar părții vătămate Railean Vera Grigore leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 190 din 24 noiembrie 2010 se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora Railean Vera Grigore a decedat în timp ce era transportată la spital.

În drept, acțiunile lui Grosu Eduard au fost încadrate în prevederile art. 264 alin. (5) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a două persoane.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Grosu Eduard să fie condamnat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, invocînd că instanța nu a apreciat caracterul antisocial al faptei

comise, nu a luat în considerație faptul că categoriile date de infracțiuni iau amploarea în Republica Moldova, mai mult ca atât motivele indicate în sentință nu constată faptul că corectarea inculpatului este posibilă fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea. Scopul pedepsei penale este nu numai reeducarea, dar prevenirea și combaterea faptelor grave comise în societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2013 a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

5. Hotărîrea nominalizată este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care indicînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că:

- în speța dată s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- menținerea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite de către instanța de apel nu este una echitabilă în raport cu fapta comisă, comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, precum și asumarea prejudiciului cauzat conștientizarea consecințelor și căința sinceră;
- instanța de apel eronat a invocat unele circumstanțe atenuante, care ar micșora răspunderea penală a inculpatului;
- instanța de apel a ignorat faptul, că Grosu Eduard a comis o infracțiune gravă, în rezultatul căreia au decedat două persoane (soț și soție);
- instanța de apel nu a ținut cont de comportamentul inculpatului față de părțile vătămate care pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond, nu a restituit benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune mai mult de un an, nu a recunoscut vina, ceea ce indică că pe caz nu este căința sinceră în acțiunile inculpatului;
- instanța de apel neîntemeiat a menținut sentința prin care s-a suspendat pedeapsa cu închisoarea aplicînd prevederile art. 90 Cod penal, considerînd-o neechitabilă în raport cu fapta comisă, consecințele deosebit de grave și personalitatea inculpatului, care nu va duce la corectarea lui.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins reieșind din următoarele considerente.

Drept temei pentru declararea recursului, procurorul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul lărgit reține că acest temei nu și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinici hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi

prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că la aplicarea pedepsei lui Grosu Eduard pentru infracțiunea comisă, instanțele de judecată inferioare au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect au ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, au argumentat care sunt circumstanțele cauzei, ce ar permite aplicarea suspendării condiționată a executării pedepsei.

Instanța de recurs, menționează că, cum prima instanță, așa și instanța de apel la stabilirea pedepsei just au aplicat o pedeapsă cu suspendarea condiționată a pedepsei, conform art. 90 Cod penal, ținînd cont de circumstanțele care micșorează esențial gravitatea infracțiunii comise de către Grosu Eduard: inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai și de muncă, activînd în cadrul organelor afacerilor interne a fost menționat cu premii bănești, mulțumiri, insigna „serviciul impecabil gradul III”, insigna „serviciul impecabil gradul II”, insigna „colaborator eminent”, iar potrivit certificatului nr. 660801 (vol. II, f.d. 115) a primit grad de invaliditate în timpul îndeplinirii serviciului, are la întreținere doi copii minori, a recuperat integral prejudiciul material succesoriului părții vătămate, care nu are pretenții de nici un fel față de el, fapt confirmat notarial (vol. II, f.d. 113-114), inculpatul anterior nu a fost condamnat, recunoaște vina în cele comise, sincer se căiește, și astfel corect a ajuns la concluzia că corectarea lui Grosu Eduard ar fi posibilă fără izolarea acestuia de societate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei privative de libertate în limita unui termen de probă de 4 ani, în condițiile art. 90 Cod penal.

Mai mult, motivele relevante pentru cauză, invocate de recurent au fost verificate minuțios în instanța de apel și actele cauzei dovedesc legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului. Careva noi motive în susținerea argumentelor invocate recurentul instanței de recurs nu a prezentat.

În acest context, Colegiul lărgit conchide că temeiul pentru recurs ordinar declarat de procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs și din aceste considerente recursul urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Grosu Eduard Mihail**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 08 octombrie 2013, ora 09⁵⁰.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Covalenco Elena

Nicolaev Ghenadie

Gordilă Nicolae